

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 14 Noemvrie st. v.

Crisa bulgară a intrat în o fază oarecum nebuloasă.

Nu mai e par'că cu puțință să prevedi, cum au să se desvolte lucrurile mai departe.

Generalul Kaulbars s'a retras dimpreună cu întregul seu aparat din Bulgaria. Am avé acum să ne așteptăm la o ocupațiune rusească și în genere la o acțiune de un caracter mai mult ori mai puțin războinic. Nu ne vine însă nici o scire pozitivă, din care am puté să tragem concluziunea, că Rusia este în adevăr hotărâtă să înceapă o acțiune de felul acesta.

Din contră guvernul bulgar, după-ce a vădut, că prin concesionile făcute Rusiei nu obține nici un rezultat, pare a fi luat hotărârea de a procedea cu mai multă asprime contra celor ce servesc cauza Rusiei.

Se mai trimite o deputațiune la puterile europene, ba principele Alexandru îi felicită pe Bulgari de plecarea generalului Kaulbars.

Cum vine această felicitare?

Dacă după plecarea din Bulgaria a generalului Kaulbars ar avé să urmeze, cu oare-care probabilitate, ocupațiunea rusească ori un războiu, principele Alexandru desigur, că nu 'i-ar felicita pe Bulgari. Căci atât ocupațiunea rusească, cât și războiul sînt lucruri, pentru care nu se fac felicitări.

Din atitudinea Bulgarilor și din felicitarea principelui Alexandru urmează dar', deși nu cu toată siguranța, cu multă probabilitate, că deocamdată Bulgarii vor fi cruțați de încercări mai grele.

Și, în adevăr, situațiunea nici că pare de astfel, încât să ne putem teme de o ciocnire în Orient. Ori-și-cât de puternică și ori-și-cât de avântată spre întreprinderi războinice, Rusia nu poate nici ea să rischeze un războiu mai înainte de a se fi lămurit în ceea-ce privește atitudinea celorlalte puteri față cu un eventual conflict între ea și monarhia noastră.

Ear' astăzi șansele nu par a fi favorabile Rusiei.

În timpul din urmă Rusia a perdut atât de mult din simpatiile și din influența, pe care a avut-o în Orient, încât nu prea poate spera mână de ajutor la popoarele orientale, atât de direct interesate în cestiunea bulgară. Ear' cât pentru puterile apusene, ele sînt în toată sinceritatea dispuse a impune menținerea păcii, căci nu au nici un interes de a lăsa să se producă o sguđuire socială.

Lucrurile vor trebui dar' să mai rămână cîtva timp înăbușite, până-ce nu se vor ivi în Apus nouă conflicte, care să producă între puteri o grupare mai favorabilă pentru o acțiune rusească.

Acesta e sentimentul, pe care ni-l produce actuala fază a crizei bulgare. Întrebarea ar fi numai, cum vor scî Bulgarii să profite de răgazul ce li se dă, pentru-ca să se pregătească pentru țiile grele, de care nu vor rămâne cruțați nici ei, și poate-că nu vom rămâne nici noi.

„Times“ asupra Maghiarilor. Marele organ englez într'unul din numerii sei din urmă se ocupă de expunerea articolului Kálnoky din 18 l. c. n. Importantul articol cuprinde, între altele, următoarele pasaje foarte remarcabile:

„Limbajul contelui Kálnoky poate nu-l vor afla destul de satisfăcător acei patrioți maghiari iuți de sînge, ai căror antipatie față cu Rusia e nutrită de amintiri amare. Ministrul de externe al monarchiei e însă îndatorat, a observa cea mai mare precauție, întrucât aceasta e compatibilă cu claritatea necesară, și contele Kálnoky a expus deja situația într'un mod, ce-l dispensează de necesitatea, de a vorbi și mai departe într'un ton, care deși sunând plăcut acasă, ar puté să producă în afară un efect de prisos iritator. Maghiarii ar aduce monarchiei un adevărat serviciu și ar promova în mod esențial propria lor idee de predilecție cu privire la soluțiunea cestiunii orientale, dacă ar puté ajuta întru'acolo, să se facă cevași mai plăcuti vecinilor lor.“

„Times“ se provoacă la seria prețioasă de scrisori despre staturile balcanice din peana corespondentului lor vienez, scrisori, în cari între altele, se expune și aceea, cât de mult sentimentele anti-rusești în România sînt ținute în șac și în partea cea mai mare

neutralizate prin antipatia dominantă față cu Austro-Ungaria. Această antipatie se basează mai cu seamă numai pe simțăminte, dar' de aceea ea nu este mai puțin efectivă. România n'are de a se teme de nimic din partea Austro-Ungariei, precând are de a se teme de nimicire sau de totală subjugare din partea Rusiei. „Dar' toate soiurile de gelosii meschine, de neplăceri și antipatii despart România de Austro-Ungaria și anume într'o măsură, ce poate avé serioase consecuențe politice. Lucrurile aceste trebuie învinse, dacă e să se ajungă vre-odată o uniune solidă a staturilor balcanice spre scutul comun; si a trece preste aceste e întocmai treaba popoarelor ca și a guvernelor.“

Plângerea Năsăudenilor la Tron.

Deocamdată reproducem textual petiția, pe care am anunțat-o în numărul nostru penultim.

Petițiune preasupă

a fostilor grănițeri din al II-lea regiment românesc al 17-lea regiment de grăniță acum în comitatul Bistrița-Năsăud.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Preasupă poporațiune a fostului regiment al II-lea român grănițesc de infanterie din Ardeal, împinsă de împregiurările ivite, cutează a prezenta la treptele preînaltului tron al Maiestății Voastre ces. reg. apostolice, uneltirile și ilegalitățile comise de guvernul ung și de organele lui, a aduce faptele, care pot dovedi aceste, și a ruga preamilit delă Maiestatea Voastră, înlăturarea acestor uneltiri și neajunsuri cu atât mai virtos, cu cât subserisei poporațiuni nu 'i-a fost denegat nici când din partea sublimității preînaltului tron, ajutorul și dreptatea cerută în strimtorarea sa, ei din contră totdeauna 'i-s'a dat preagratios.

Grănițerii preacredincioși și umiliți tronului preînalt al Maiestății Voastre ces. reg. apostolice au avut convingerea, că li-s'au terminat și asigurat afacerile lor cu privire la proprietatea, cu privire la bunul lor avitic prin contractul încheiat cu înaltul erar reg. ung. la 12 Martie 1872. cu atât mai mult au fost în convingerea aceasta, cu cât Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică ați binevoit a sancționa acel contract autentic.

Înt'aceea poporațiunea cu umilintă subsemnată se vede amar înșelată în părerea ei, de vreme-ce înaltul guvern reg. ung. a instituit o comisiune din gremiul înaltului minister sub pretext, că are să execute și pozițiunile acestui contract, ear' această comisiune nu se pare a fi prea binevoitoare dispusă față cu poporațiunea grănițerească.

Jacques. — (La o parte.) Auzi lucrul — nu cumva am ghicit adevărul, fără-ca să mă gândesc.

Valerie. — Eram hotărît să vă vorbesc, așteptam numai nisece împregiurări mai priincioase spre a o face aceasta; după-ce însă lucrurile stau astfel, vă rog să nu vă supărați și să binevoiți a asculta resoanele mele.

Harpagon. — Și ce fel de resoane frumoase potî să-mi spui, pungașule, infamule ce ești?!

Valerie. — Ah, domnule! aceste nume nu le-am meritat. Am comis, ce-i drept, o ofensă față cu d-voastră; dar', la urma urmelor, greșeala mea e pardonabilă.

Harpagon. — Ce fel? pardonabilă! — o hoție, un asasinat de felul acesta!

Valerie. — Mă iertați, — nu vă aprindeți. După-ce mă veți fi ascultat, veți vedé, că rēul nu e atât de mare cum vi se pare.

Harpagon. — Rēul nu e atât de mare cum 'mi-se pare! Auzi? — sângele meu, mēruntaile mele, spānzurătoare!

Valerie. — Sângele vostru n'a cădut, domnul meu, pe mâni rele. Pozițiunea mea e de astfel, că nu 'i-se face nedreptate; și nu e în toate cele petrecute nimic, pentru-ce n'aș puté să dau reparațiune.

Harpagon. — Asta e și intențiunea mea: ai să-mi înapoiezi ceea-ce ai răpit delă mine.

Valerie. — Onoarea d-voastre va primi, domnul meu, satisfacțiune deplină.

Harpagon. — Nu e aici vorba de onoare. Dar' spune-mi, ce te-a împins la această faptă?

Valerie. — Ah, mă mai întrebați încă?

Harpagon. — Se înțelege, că te întreb.

Valerie. — Un deș, care te scusă pentru tot ceea-ce te împinge să faci: Amor.

Harpagon. — Amor?

Valerie. — Da.

Harpagon. — Frumos amor, pe legea mea, frumos amor! amorul gălbinașilor mei!

Valerie. — Nu, domnule, nu bogățiile d-voastre sînt ceea-ce m'a ispitit, nu ele m'au amețit, și declar, că nu cer din toate comorile d-voastre nimic, mă mulțumesc dacă-mi lăsați pe aceea, pe care o am.

Harpagon. — Ei, comedia dracului! nici prin gând nu-mi trece! n'am să 'ți-o las de loc. Auzi d-ta insolentă! — să voiască a păstra ceea-ce a furat delă mine!

Valerie. — O numiți d-voastră aceasta un furt?

Harpagon. — Dacă o numesc un furt! — un asemenea tesaur!

Valerie. — Un tesaur este, ce-i drept, chiar cel mai prețios din toate, câte le aveți, nu mai începe nici o îndoială; dar' a 'mi-l lăsa nu va să dîcă de loc a-l perde. Vi-l cer în genunchi, acest tesaur plin de farmece; și trebuie

să 'mi-l șcordați, dacă e vorba să sēvirșiți o faptă bună.

Harpagon. — N'am să fac nimic. Ce va să mai dîcă și asta?

Valerie. — Noi ne-am făgăduit odată unul altuia și am făcut jurământ de a nu ne părăsi unul pe altul.

Harpagon. — E minunată făgăduința aceasta! un jurământ de tot hazul!

Valerie. — Așa e! ne-am angajat a fi pentru totdeauna uniți.

Harpagon. — Am să vă despart eu, despre asta te încredințez.

Valerie. — Moartea singură e ceea-ce ne poate despărți.

Harpagon. — Asta va să dîcă a fi al dracului de rîvnitor la banii mei!

Valerie. — V'am spus odată, domnule, că nu interesul m'a împins să fac ceea-ce am făcut. Inima mea n'a lucrat după îndemmurile ce credeți, ci un motiv cu mult mai nobil 'mi-a inspirat hotărârea aceasta.

Harpagon. — O să vedeți, că din dragoste creștinească vrea să pună mîna pe banii mei. Dar' grijea mea; și judecătoria le va pune toate în bună rîndueală.

Valerie. — Veți face tot ceea-ce veți crede de cuviință, eu sînt gata de a suferi toate violențele ce veți voi; vă rog însă să mă credeți, că dacă e vre-un rēu în toate aceste, numai pe

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

Actul al cincilea.

(Urmare.)

Scena III.

Harpagon, Comisarul, Valerie, Jupân Jacques.

Harpagon. — Apropie-te, vino și fă mărturisire despre cea mai neagră faptă, cel mai grozav atentat ce s'a sēvirșit vre-odată.

Valerie. — Stăpâne, nu înțeleg ce vrei să dîci.

Harpagon. — Cum, trădătorule! — nici că roșesci măcar de crima ta?

Valerie. — De ce crimă voiți să-mi vorbiți?

Harpagon. — De ce crimă voiesc să vorbesc, infamule! ca și când nu ai scî ce vreau să dîci! Zădarnic îți dai silința de a-ți ascunde fapta: lucrul e dat de gol, a fost cineva, care 'mi-a spus tot. Cum! să abuzezi astfel de bunătatea mea, să te furișezi la mine, ca să mă tradezi, ca să-mi joci o astfel de festă!

Valerie. — Stăpâne, după-ce vi s'a descoperit totul, n'am să mă caut nici eu subterfugii, nici neg lucrul.

stolică a recunoaște prin autograful preafalt ddo 20 Ianuarie 1851 sub .1/2, ca proprietate a fostilor grănițeri fondul de montură, și a-l lăsa în proprietatea și administrația grănițerilor.

Deasemenea nu au împărțit grănițerii cu ocaziunea desființării grăniței militare fondul de montură între sine — prin deputați și plenipotențiați din toate comunele grănițeresci, precum arată declararea de sub .1/3, ci au destinat veniturile acestui fond, ca stipendii la institutele mai înalte de educație, dar' exclusiv pentru fiii populației grănițeresci. Prin urmare nu se mai poate trage la îndoială, că fondul de montură, înființat de fosta populație grănițerească din propriile ei mijloace, transformat prin ea — după desființarea grăniței — într'un fond de stipendii, și destinat exclusiv pentru cultivarea și creșterea copiilor proprii la institute de educație, așadar' actualul fond de stipendii formează proprietatea exclusivă a fostilor grănițeri, respective a urmașilor lor, și la folosința acestor venituri sunt îndreptați numai urmașii și succesorii legali ai fostilor grănițeri.

Mai departe e o faptă în genere recunoscută, că locuitorii din Valea-Someșului au fost ab origine și încă înainte de militarizare oameni liberi, și ale căror comune aveau dreptul lor propriu regal, între aceste și dreptul de cărmărit; această împregiurare se dovedește de altcum și prin diploma regelui Mathia, alăturată sub .1/4.

În diploma de militarizare a repozatei de eternă memorie Maiestății Sale împărătesei Maria Teresia din 12 Noemvrie 1766, mai ales însă la începutul diplomei se întărește adevărul afirmărilor noastre, respective, așa încât nu numai că nu se alterează starea liberă a populației, ci din contră această stare se recunoaște.

Comunele Sân-Ioana și Nușfalău militarizate cu această ocaziune și cari până atunci aparțineau fundului regiu, aveau și dinsele regaliile lor proprii, și anume în puterea legilor existente pe atunci în fundul regiu, mai ales însă în înțelesul dreptului statuar săses.

Celelalte comune din cercul Monorului militarizate la începutul anului 1766, precum și celelalte comune din cercul Bărgăului militarizate mai târziu până la anul 1783, s'au ridicat cu ocaziunea militarizării prin diploma de militarizare cu populația lor cu tot la starea de oameni liberi, și prin aceasta li-s'a dat dreptul regal întocmai comunelor libere de mai demult.

În diploma de militarizare apar citate expres: „für freye Leuthe angesehen, alles, was eines jeglichen Individui Eigenthum ist, sammt allen Nutzen und Genuss, von davon ehevor abzuführen gewesen Zehenden von Erben zu Erben, frey gelassen, die Eigenthümer dabey nach denen Landesgesetzen und Militär-Articuli geschützt werden, und daher allenthalben *gesammte denen freyen Leuten angedehnde Praerogativen und Immunitäten zu geniessen*“; tot în acea diplomă se află mai departe: „National-Granitz-Miliz ermeldete Walachen des Rodnaer Districts und anderen Ortschaften welche keine freye Leuthe gewesen seynd“ etc.

(Va urma.)

Al patrulea proces de presă al nostru.

Pertractarea finală era sorocită pentru ziua de 12/24 Noemvrie, oarele nouă înainte de ameață, când trebuia să ne aflăm în Cluj, unde ne așteptau tribunalul, jurații, acuzatorul și colegii nostri Clujeni.

Domnul Albini a plecat de aici încă la 10/22 Noemvrie cu trenul de seara. Eu stăteam pe gânduri. O mulțime de împregiurări, dintre care unele foarte grave, mă siliu să stau aici, și numai cedând stăruințelor altora m'am hotărât să plec la 12/23 cu trenul de seara, ca să mă întorc cu cel mai apropiat tren.

La 11/23 Noemvrie după ameață, dl Albini, care petrecuse câteva ore în Cluj și avuse ocaziunea de a se orienta, mă întreabă pe cale telegrafică, dacă primesc și eu să fim apăsări de unul din cei mai distinși membri ai baroului din Cluj, dl avocat Albert Frits, care a binevoit să primească această grea sarcină. Deși dl Albini mai adăuga, că e trebuință urgentă de un apăsător, nu am răspuns la întrebarea ce 'mi-a făcut. Nu puteam să mă împac cu gândul, că în fața unei cauze atât de infime mai e trebuință și de apăsător.

Ziua următoare însă, după-ce am sosit la Cluj, m'am îndreptat, că da, e mare trebuință de apăsător și 'i-am mulțumit dlui avocat Frits pentru bunăvoința d-sale.

După toate semnele procesul nu era purtat de dl Nyárády, ci de „reuniunea maghiară de cultură“ și era pentru membrii acestei reuniuni o cestiune de onoare, ca să fim condamnați. Astfel dl Nyárády era reprezentat la susținerea acuzei de secretarul „reuniunii“, dl Sándor József.

E de sine înțeles, că stând astfel lucrurile apăsător era mai mult ori mai puțin zadarnică, deoarece jurații erau și ei membri ai „reuniunii“, adevărați oameni — fără îndoială onesti și conștiențioși, dar' preocupați.

Care era obiectul procesului?

Dl George Pop, comerciant în Mediaș, a spus într'o corespondență publicată în „Cronica“ nr-ului 115 al „Tribunei“ sub titlul „Un campion al „kultur-egylet“-ului“, că dl Nyárády Simon, președintele filialei din Mediaș, un om mai mult ori mai puțin original, a voit să iee dela un flăcău român un brâu și că flăcăul acesta 'i-a aplicat „doi trandafiri“ pe inteligenții obraji.

În aceasta consistă vătămarea de onoare. Aceasta e cestiunea gravă, pentru care noi suntem duși de aici la Cluj și perdem ziua dimpreună cu jurații și cu colegiul judecătoresc.

Dl Albini declară, că autorul notiței publicate în „Cronica“ nr-ului 115 din „Tribuna“ este dl George Pop, care a fost citat la această pertractare, s'a înfățișat și este gata să primească răspunderea.

Da, — răspunde dl Pop, — sunt aici: eu am scris, eu răspund.

Dl apăsător Frits, constată, că instrucțiunea procesului nu e terminată, și cere amânarea pertractării, completarea instrucțiunii și un nou termen de pertractare.

Dl Sándor József stăruie să se pertracteze cauza acum, contra acușărilor numiți în actul de acușățiune.

Colegiul judecătoresc se retrage, se consultă și hotărăse continuarea pertractării, deoarece-ce ca martor dl Pop nu poate să fie ascultat, dacă acuzatorul nu admite dovada prin mărturie, ear' ca acuzat nu poate să fie considerat, câtă vreme nu este numit în actul de acușățiune.

Jurații însă, care n'au să se țină, ca colegiul judecătoresc, de litera legii, îl vèd pe dl Pop și au auzit declarațiunea lui, ei știu, că el este autorul.

În această convingere fi întărește chiar și acuzatorul el însuși, care, dezvoltându-și acuză, se plânge de neajunsurile, pe care 'i-le-a făcut dl Pop, nu face însă cu un singur cuvânt amintire nici despre dl Albini, nici-despre mine, care nu 'l-am vèdut în viața noastră și nu scim cine este d-sa.

După constituirea curții și după împlinirea formalităților obicnuite, acuzatorul, dl Nyárády Simon, un om înalt, cu mustața corect răsucită, cu barba tunsă, cu o atilă bine croită pe trup, cu nădragi găitaniși și strimți, cu cisme vacuite și pintenate și la gât cu o legătoare împodobită cu ciucuri de fir, ia cuvântul, ca să-și desvoalte acuză.

Au fost triste consecuențele notiței publicate în „Tribuna“, — ăce el, — fiindcă 'l-au făcut imposibil în Mediaș și ca președinte al filialei „reuniunii“, și ca om în societate. Născocirile mincioase nu au avut însă tendențe politice, ci au fost o simplă manevră negocătorească a unui comerciant român din Mediaș, care voia să-și vèndă panglicele naționale române. Era vorba de concurență. Le-a și vèndut. În timp de câteva zile orașul întreg era plin de panglici, și acuzatorul nu mai putea umbla pe uliță, fiindcă se luau copiii droaie după el cu panglicile lor, și flăcăii îl necăjiau mereu dicându-i: Haid', ia-o și dela mine. — Cere dar' pedepsirea acușăților.

Apăsătorul, dl avocat Frits, arată prin o lungă și bine dezvoltată pledoarie nimicnicia întregii cauze și pune în evidență abuzul ce se face de frumoasa instituțiune a curților cu jurați, când și asemenea cauze se supun deliberării lor.

Mai întâiu și mai întâiu constată, că în notița incriminată nu sunt cuvinte insultătoare și nu se afirmă fapte, care pot să fie cualificate drept vătămarea de onoare. Este la mijloc o simplă certă, care intră în categoria cauzelor bagatele, în care judecă cele mai inferioare furi și pronunță cel mult o pedepsă de doi florini contra celui vinovat. Acuzatorul nu este atins în onoarea lui, și dacă se simte atins, e om de o excesivă susceptibilitate. Chiar însă atins fiind, nu aceia 'l-au atins, pe care fi acuză. Și de aceea e de neînțeles, cum cauza aceasta a fost supusă deliberării unui for atât de superior, cum este curtea cu jurați, care s'a instituit, ca să judece în cauze grave, cari privesc interesele mari ale societății. E dar' convins, că curtea cu jurați va trece la ordinea zilei preste acest cas isolat, tocmai fiindcă e un cas isolat, care el prin el nu are nici o importanță.

Trecând apoi la „reuniunea de cultură“, neagă că în persoana dlui Nyárády e atinsă și reuniunea, și arată, cât de rău ar fi, dacă scopurile mari ale reuniunii s'ar identifica cu nisce lucruri atât de mici ca acesta. Scopul reuniunii e de a împăca, ear' nu de a învrăjbi pe cetățenii de deosebite naționalități ai țerii, nici de a întrefine vrajba prin certuri mărante.

Încheiând, reamintesc, că acușății nu sânt autori ai notiței incriminate și cere suspendarea pertractării și dispunerea unei noue cercetări.

Cu aceste încheiu această dare de seamă, rezervându-mi a mai rectifica raporturile publicate de zărele din Cluj în ceea-ce privesc atitudinea mea în acest proces.

Ioan Slavici.

Revistă politică.

Sibiu, 14 Noemvrie st. v.

Răspunsul deputației regnicolare croate la renunțul unguresc precizează punctul de plecare croat mult mai bine ca și nunțul original, ceea-ce e de a se reduce la natura polimică a actului și la împregiurarea, că renunțul unguresc a pus cestiunea dreptului public, pe care nunțul croat a încungiurat-o cu multă grijă, scoțând la iveală numai ceea-ce deputației regnicolare 'i-se părea drept vătămarea sau o „neînțelegere“ în ceea-ce privesc executarea legii. Răspunsul, în formă cât se poate de conciliantă, începe cu aceea, că deputațiunea regnicolară se declară gata a intra în pertractări verbale. Urmând apoi punct de punct la precisarea punctului de plecare al deputației croate, vorbește în prima linie de firea legii transacționale și ține la caracterul convențional al acesteia cu observarea, că deși paritatea dintre Ungaria și Croația nu e tocmai ca ceea dintre Austria și Ungaria, un fel de paritate există cu toate acestea. Într'un fel de tot hotărât se tractează cestiunea limbii. Se admite, ce e drept, că pentru funcționarii croați dela guvernul central din Pesta ar fi de dorit să fie în stare a comunica cu superiorul lor în limba acestuia; cu atât mai firm se ține însă, că pe teritoriul croat numai limba croată are îndreptățire în comunicațiunea oficială. Dacă ar fi admisibil, se ăce în răspuns, ca limba maghiară să se folosească în comunicațiunea oficială așa precum se pretinde în renunțiu, acesta ar fi un povornic, pe care n'ai sci unde să te oprești. Urmează apoi discutiunea asupra pajurelor și asupra colorii drapelului. Cu privire la pajurele mute (fără text împregiur) se admite, că acele nu sânt în contra legii, dar' sânt nepractice, deoarece respectivele table tot au de a arăta oficiile, deasupra căroră se află. Dacă se pune un text, acesta nu poate fi în altă limbă, decât în cea croată. Relativ la steaguri deputațiunea croată insistă prelungă aceea, că drept steag al statului numai colorile croate e cupajura comună se pot folosi, întocmai precum sânt acele stabilite pentru miliția croată.

După depeșele din Agram, membrii deputației regnicolare sperează tare că, convinsă prin expunerile aceste, deputațiunea ungară se va arăta de astădată mai conciliabilă. Cercurile opoziționale sânt însă mai sceptice și cred, că negocierile nu vor reuși și că toată afacerea se va îngloda, întocmai cum s'a întâmplat

mine singur aveți să mă învinovați, și că fiica d-voastre nu este întru nimica vinovată.

Harpagon. — Auzi vorbă! cred și eu, că nu e vinovată: ar fi în adevăr un lucru ne mai pomenit, ca și fiică-mea să fie amestecată în această crimă. Dar' vreau să mă întorc la treburile mele: să-mi spui unde ai dus-o, unde ai ascuns-o?

Valerie. — Eu? n'am dus-o nicăiri; se află încă aici în casa d-voastre.

Harpagon. — (La o parte.) O, draga mea lădiță! (Tare.) N'a eșit, care va să ăică, din casa mea?

Valerie. — Nu, domnule.

Harpagon. — Ia spune-mi drept: tu te-ai atins de ea?

Valerie. — Eu să mă ating! O! ne faceți nedreptate atât ei, cât și mie; e curat și respectuos focul ce arde în mine pentru dînsa.

Harpagon. — (La o parte.) Arde pentru lădița mea!

Valerie. — Aș muri mai bucuros decât să știu, că am atins-o fie și măcar numai cu vre-un gând; e prea înțeleaptă și prea cum se cade, pentru-ca să se poată aceasta.

Harpagon. — (La o parte.) Lădița mea prea cum se cade! (Va urma.)

In care limbă se facem instrucțiunea copiilor nostri?

(Urmare.)

V.

Educația omului însă nu se începe în școală, ci se continuă. Ea se începe în momentul acela, când copilul primește primele impresii din lumea, ce îl încungiură. Cu deosebire este important timpul acela, când copilul începe a usa de impresiunile primite, începe a le combina, a le clasa și a le reproduce, cu un cuvânt începe a gândi. Prima formă concretă și sistematică o primește gândirea, când copilul începe a vorbi. Învățând a vorbi, învață totodată și a cugeta, căci vorba nu este altceva, decât reproducerea materială a gândirii.

Așadară limba ea de sine îl învață pe om a gândi.

Premițând aceste, am ajuns la un punct important al studiului nostru:

Limba, care o învață omul mai întâiu, limba maternă, este aceea, care îl introduce pe o cale sigură și precisată în imperiul gândirii.

Fiecare limbă are însă modul ei special de a gândi. Altfel se combină, clăsează și exprimă ideile în limba română și eară altfel în cea germană, engleză, maghiară etc.

De aceea felul de gândire al Românului este în mod esențial diferit de felul de gândire

al altor popoare. Aceasta, și nu sunetele, este cea mai esențială deosebire între deosebitele limbi.

Să ne închipuim acum, că copilul nostru își capătă prima creștere în familie sub îngrijirea iubitoare a mamei, și — după-cum de sine se înțelege — limba românească este aceea, care o învață el mai întâiu, care îl introduce în viața spirituală. Prin accentele acestei limbi 'i-se exprimă dragostea, de care este încungiurat, în această limbă aude cântările ademenitoare ale mamei sau sorioarei de lungă leagăn și tot această limbă îi deschide apoi calea pe feericul tărâm al basmelor și poveștilor. Limba maternă deci îi încălzește mai întâiu inima și fantasia.

Într'aceea trupul și sufletul lui se desvoaltă treptat. El începe a cunoaște lucrurile din pregiurul lui și raportul ce există între ele, începe a distinge ce este folositor sau nefolositor pentru el, poftește cel dintăiu și respinge pe cele din urmă. Astfel mintea și simțirile lui se pun în acțiune, el gândește, judecă, simțese și voiesce. Individualitatea sa începe a se afirma și în epoca aceasta se pune baza caracterului seu.

Toată lumea externă și internă lui 'i-se lămuresc însă prin mijlocirea limbii materne, — care în cazul nostru este cea română, și astfel judecata lui se formează sub influența acestei limbi, după modul ei particular de gândire. Și după-cum judecă omul asupra impresiunilor pri-

mite din afară, așa fi va fi și sentimentul de plăcere sau displăcere referitor la aceste impresiuni, de vreme-ce psihologia ne învață, că sentimentele noastre față cu impresiunile lumii externe sânt determinate de verdictul, ce îl dă judecata noastră despre aceste impresiuni. Tot psihologia ne învață, că sentimentele noastre ne determină voința, dela care apoi depinde activitatea noastră. Cu alte cuvinte: simțim, cum gândim; voim cum simțim și lucrăm cum voim, ear' toate aceste funcțiuni psihice și fizice ale individualității noastre formează caracterul nostru individual.

Am arătat mai sus, că gândirea omului se formează sub influența, mai apriat ăis după natura particulară a limbii, pe care o vorbește mai întâiu. În consecință logică, trebuie să susținem, că după-ce am admis gândirea ca prima funcțiune psihică, dela care depinde voința și celelalte, — întreg caracterul omului se formează sub influența acestei limbi, a limbii materne.

De aceea cu drept cuvânt auzim vorbindu-se despre firea Românului, a Maghiarului etc., căci deși mai sânt și alte cauze (de natură fizică), care contribuie la formarea naturii individuale a popoarelor, totuși cauza psihologică expusă mai sus este cea mai importantă.

(Va urma.)

și cu pertractările deputațiilor regnicolare cu privire la cestiunea fluviului.

Cât privește cestiunea bulgară va trece o leacă de timp, până-ce vom fi în stare a raporta ceva mai important. După plecarea lui Kaulbars și a consulilor rusești din Bulgaria și după-ce Rusia probabil va renunța la candidarea principelui din Mingrelia pentru tronul bulgar, cestiunea va trece într-o nouă fază, în faza pertractărilor diplomatice, și ajunse odată în acest stadiu, lucrurile se petrec cu excluderea publicității.

„Mosk. Vied.“ asigură, că guvernul român a încheiat cu regența bulgară o convenție, în virtutea căreia România s'a deobligat, a extrada regenței bulgare pe toți refugiații bulgari. Pe baza acestei convenții până acum s'au extradat deja Bulgari 28 Bulgari, care au refugiat în România. Între Bulgarii extradați se află și cunoscutul agitator Sapunoff. Ofițerii refugiați în România, Grueff, Popoff, Ivanoff, Gudșoff etc. au scăpat în Rusia.

Oficiala rusească „Varszavski Dnievnik“ se încearcă a dovedi, că actualul minister român e tot atât de puțin pretinșos dispus față cu Rusia ca și regența bulgară. Rusia trebuie deci la toată întâmplarea să se îngrijească, ca actualul guvern român să fie înlăturat. „Dacă Austro-Ungaria e destul de tare“, scrie foaia numită, „ca să nu admită la guvern un minister Ristici, nu ar fi destul un cuvânt de al Rusiei, spre a da la o parte un minister Brătianu întocmai ca și ori-ce alt minister dușman Rusiei?“

Diarul „Nevoie Wreame“ declară, că relațiile cele mai bune s'au stabilit între Rusia și Franța. Voind a amenința cu aceasta pe puternica Germania, diarul lui Suvorin, adaugă, că din oară în oară se pot întâmpla nisece evenimente, cari vor forța pe dl de Staal și Lobanoff, ambasadorii ruși la Londra și Viena, să plece în concediu, asemenea poate să se întâmple și cu contele Petru Șuveloff din Berlin. Trebuie deci ca Germania să cugete serios asupra consecuențelor sosirii d-lui de Labouleye la Petersburg și a baronului de Mahrenheim la Paris.

Rusia, scrie diarul în cestiune, a arătat suficient dorința sa, de a conserva amicitia Germaniei, dar' principele de Bismarck trebuie să înțeleagă, că dorința aceasta nu va face pe Rusia să-și sacrifice interesele sale la Orient și mai cu seamă dignitatea.

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

(Urmare.)

Noi nu aflăm în Cernăuți expresia și concentrarea inteligenței isvorite dela țeară, după-cum o aflăm în alte țeri. Țeară e țărâna și Cernăuți e inteligența isvorită din alte țeri, ce e străină cu totul masei de pe la țeară și care nici că-l cunoaște și-l caută cu dispreț. Dovadă ne este, câte deliberări au premers în sinul comitetului expozițiunii, până-ce se admise industria casnică de pe la sate, și cu toate aceste ea a stors admirarea vizitatorilor celor mai mari și era decoarea expoziției.

Ca să fie expoziția expresia țerii întregi trebuia să fie în comitet toată țeara reprezentată, unde în concordanță sâtenii cu orașenii aveau să lucreze pentru concentrarea produselor activității întregii țeri. Comitetul s'a alcătuit cu totul altfel. Inteligența din Cernăuți compunea majoritatea lui. Găsim în el profesori de pe la diferite școli cu studii înalte, dar' de-abia veniți din alte țeri, am ploiați mari și boieri. Ca din minune aflăm în el reprezentat un agricultor de pe la țeară. Principiul popularității se omise dintru început și de aceea expunătorii erau mai mulți străini. Nici chiar celelalte orașe ale țerii n'au fost reprezentate cum se cade, ci numai sporadic provin expunătorii dela ele. Țărâni nu voiau să trimită lucrurile lor la expoziție, privind cu neîncrederea or îndatinată inscenarea expoziției în Cernăuți. De abia capitanele au isbutit în unele districte a îndupleca pe țărani, de a expune. Cernăuți ucra foarte mult și expuse foarte mult și firmele din străinătate concurred, și fără de care aspectul expoziției ar fi fost cu totul altul. În total am găsit numai două care expuse, găini din țeară și de leac, ci numai soiuri importate de găini în impurile din urmă; tot aceeași aflăm și cu vitele; un însă cu caii, unde amestecat cu grâne și cu

lemnării, ce era cea mai bună expresie a mișcării productivității țerii.

Un oare-care domn Pincus a sciut să aducă la expoziție lucruri dela 20—30 de fabrici din străinătate. La asta mai vine, că tipul național al țerii s'a omis cu totul la expoziție și noi Români ne-am vădit puși chiar înapoia Rutenilor, deși președintele expoziției era un Român, un boer din cea mai veche familie boarească. Eram străini de tot la expoziția aceasta și înfrurire salutară nu putea să facă ea asupra progresului nostru. Nu aflăm expresia poporului român, era ceva meșteșugit și noi Români eram mai mult jumului decât reprezentați ca descendenții vechilor Români și boieri din vechia Bucovina. Cernăuți însă avea satisfacerea sa; timbrul era al seu, deși cam infiltrat cu idea nouă a îndreptărilor naționale. Mulți cercetători avuse expoziția dar' foarte puțin țărani, ce puteau profita de ea. Lipsia idea populară și ei expoziția n'au priceput-o, căci nu o puteau înțelege.

Expoziției din Cernăuți i-s'a dat și din partea guvernamentală atențiunea cuvenită. Ea fu deschisă decât înșiși președintele țerii bar. Eronim Alesani, care se înfățișă în gală mare Președintele comitetului expozițional, dl bar. Eugeniu de Stircea avorbi pe reprezentantul guvernului la actul de deschidere, înfățișându-i o schiță scurtă a născerii ideii de expoziție Cernăuțeană. În scurte propozițiuni vorbira dlui și foarte sec, dar' nici nu se încumeta măcar să pomească ceva în limba română, cum era mai întâiu datina introdusă decât marele Eudoxiu br. Hurmuzachi. Se omise cu totul caracterul național și când ne primblam după deschidere la expoziție și observam avisurile cele multe, la cari limba română era pusă după cea ruteană, ne convinsăram îndată, ce spirit român e pe aici. De față au fost reprezentanții tuturor autorităților.

Din cuvântarea dlui baron Stircea aflăm, cine au fost urătorii expoziției cum și de fazele, prin care a trecut ea. Idea se născu în sinul societății pentru cultura țerii, așa numita „Verein für Landeskultur im Herzogthume Bucovina“ în 12 Maiu 1884. Întâiu se proiectă numai o expoziție a agriculturii bucovinene. O altă societate tot germană din Cernăuți numită „Eintracht“ ce s'ar traduce prin „Concordia“ în românește, propuse comitetului acestei societăți și expunerea produselor meseriașilor bucovineni. Guvernul central aderă și la idea aceasta, acordând subvenția de 6500 numai sub condiția împreunării expoziției agricole cu cea industrială. Anul trecut se institui și o comisiune specială de expoziție, parte dintre membrii societății culturale, parte dintre particulari. Ea se constituie astfel: de președinte se alege dl Eugen baron de Stircea, președintele societății culturale bucovinene; de vice-președinte Dr. Albin Hammer, c. r. consilier alic și director al direcției bunurilor fondului religios; de secretar general Anton Zachar, secretarul societății culturale, și ceilalți membri ai comisiunii se subdividă în mai multe comitete speciale; ca: comitetul administrativ, președinte dl Antoniu cav. de Cocanovschi; comitetul zidirii, președinte dl Anton Pavlovski; comitetul instalațiunii, capul de Erick Kolbenhayer, profesor; comitetul meseriei, capul dl Langenhahn. Proiectul expoziției îl făcu dl Pavlovski, și executorul lui a fost prof. Romstorfer. Decorarea paviloanelor o făcu dl A. Isecescu, c. r. inginer la direcția bunurilor fondului religios. Decorarea locuilor expoziției o executară grădinarii Carol Bauer și A. Piotrovski. Instalațiunile le conduseră domni E. Kolbenhayer, E. Müller, Handl Weiser, Ulrick și directorul Laizner. Luând anunțările pentru expoziție o extensiune mare, se decise de a ruga pe A. S. arhiducele Carol Ludovic de a primi protectoratul asupra expoziției. A. S. primi și prin rescriptul ddo 18 August 1886 din Warholz protectoratul asupra expoziției din Cernăuți.

Expoziția consta din 34 grupuri, ordinate după afinitatea obiectelor expuse.

Grupa întâiu până la a șaptea conținea produsele agronomiei: grâne, vite, cai, vie, găini, albine și pesci, dintre care mai ales animalele au fost expuse numai temporar.

Grupa a opta conținea produsele silviculturii și lemnării.

Grupa a noua și a deșea reprezenta produsele băilor bucovinene.

Grupa a unsprezecea până la a 13-a avea produsele grădinaritului, pometelor și legumilor.

Grupa a 14-a și a 15-a conținea mașinile agricole și forestiere, uneltele agricole cum și cele ajutatoriale ale agronomiei.

Grupa a 16-a reprezenta literatura agricolă și forestieră.

Grupa a 17-a până la a 20-a conținea industria de casă a Bucovinei.

Grupa a 21-a până la a 29-a era despărțitura meseriașilor; precum: a zidarilor, bijuteriilor,

mașinelor, instrumentelor diferite, produsele din minerale nemetalice ca sticlărie, oale și marfe de peatră, industria textilă și produse din alte materii, ca: din lemn, corn, pele, păr, hârtie, papier-machee, cauciuc și unelte de transport, apoi meșteriile înmulțitoare ca: tipografiile, litografiile, gazetăria, librării, fotografiile; produse chimice, nutrețe; îmbrăcăminte ca: croitorie, ciobotărie, pălării, flori artistice și lucrurile de mână.

Grupa a 30-a conținea meseria artistică; cea a 31-a anticități de meserii, din mănăstiri, dela aristocrați.

Grupa a 32-a reprezenta învățământul meseriei, mai ales lucrările elevilor scoalei de meserie a statului din Cernăuți și a scoalelor reale din Siret și Rădăuți.

Grupa a 33-a conținea o colecție de modele pentru meseria din Bucovina: expoziția muzeului c. r. pentru artă și industrie, expoziția muzeului tehnologic mai ales cu privire la înființarea unei școli de industria de lemne, expoziția obiectelor meseriașe a particularilor.

Grupa a 34-a conținea literatura meseriașe. (Va urma.)

Cronică.

Iubileul Maiestății Sale. În 2 Decembrie n. se vor împlini 40 de ani decând împăratul Ferdinand I a abdicat la tronul monarhiei habsburgice în favorul nepotului seu Francis Iosif I. Societatea artiștilor din Viena a hotărât, să serbeze cu solemnitate iubileul de 40 de ani decând Monarchul nostru s'a suit pe tron.

Distincțiuni în armată. Drept recunoștință pentru excelențele servicii ce le-au prestat, s'a conferit: L. M. contelui Christoph de Degefelf, comandant al corpului 7 de armată, ordinul coroanei de fer cl. I, fără taxă; L. M. prințului de Windisch-Graetz, comandant al corpului 1 de armată și L. M. baronului Augustin König, comandant al corpului 9 de armată decorațiunea de războiu clasa III; mai de parte L. M. Carol de Blazecovici, locuitor în Dalmația și comandant militar în Zara, dignitatea unui consilier intim.

Transferare. Sub-locotenentul dela reg. de infant. nr. 85 Iulian Brote și sub-locotenentul dela reg. de infant. nr. 62 Eugen Oswald au fost transferați imprumut (pe speșele proprii).

Ambasadorul austro-ungar dela curtea italiană, contele Ludolf a prezentat regelui Italiei în 24 l. c. n. scrisoarea de rechemare.

Oficiul de dare din Hunedoara s'a contopit cu oficiul reg. de dare din Hațeg.

Un proiect de lege cu privire la timbre și competențe. Guvernul a elaborat un nou proiect de lege cu privire la timbre și competențe. Raportul de motivare prorocese un plus de intrate de aproape un milion, dacă se va accepta proiectul. — Mergem tot spre mai bine!

Furt la judecătoria cercuală din Sibiu. Alaltăieri seara, între oarele 6^{1/2} și 6^{3/4}, a furat oare-cine din cancelaria protoclistului dela judecătoria cercuală de aici — până-ce funcționarul respectiv ședea la masă și lucra — 1 roc de iarnă și 1 roc de salon.

Telefonul în serviciul armatei. Diarul „Armee und Marine Zeitung“ arată, că dille aceste trupele de geniu din Viena au stabilit o comunicațiune telefonică între comanda pieții și Rudolfs-Caserne, și că în curând o asemenea instalațiune va pune în comunicațiune toate casarmele, așa că pe viitor se va comunica verbal între diferitele corpuri și servicii militare din Viena.

Conturbări de graniță între Galiția și Rusia. „Gazeta Narodova“ raportează, că în 19 l. c. n. la granița galițiană-rusească dintre Barylow și Wolica (cercul Kamionka) un inginer rusesc cu trei ajutoare a fixat granița din nou în mod volnic, luând în pământuri galițiene trei jugere în partea teritorului rusesc și marcând totodată rectificațiunea de graniță prin ridicarea pământului. Scirea aceasta se confirmă acum din parte competentă, cu observarea, că judele din Wolica și oficiul de vamă au făcut arătare oficială.

Prințul Ferdinand de Hohenzollern va rămâne în România. Se dice, că în sesiunea aceasta se vor completa formalitățile pentru succesiunea tronului, și că prințul va ocupa fotoliul acordat de constituțiune în senat. Prințul Ferdinand vorbesce românește și are cunoștințe frumoase despre literatura noastră națională.

Elena Teodorini. Diarele italiene și portugeze ne aduc scire despre nouele și strălucitele succese ale cântăreței române Elena Teodorini pe scena teatrului S. Carlos din Lisabona. Talentul seu musical și dramatic se manifestă sub o nouă față în opera lui Massenet: Regele Lahorei. Interpretarea rolului sacerdotesei Nair este o nouă podoabă la cununa artistică a Teodorinei; dinsa se arată aici ca în toate rolurile sale, o virtuoaasă hors ligne

și o actriță dotată cu cele mai rari calități dramatice, e demna rivală a Adelaidei Ristori și a Sarei Bernardt. În Gioconda de măștrul Ponchielli, dice un corespondent al jurnalului milanese il Trovatore, Elena Teodorini a fost splendidă. E cu greu a-și închipui cineva accentul sfâșietor al acestei mari artiște în ultimele și superbe pagine ale Giocondei. Dinsa scie să reproducă martirul cu atât adevăr, cu un simțământ atât de just, că mișcă pe auditor până în fundul inimii. E inutil, dice corespondentul, a înregistra aplausele entusiaste, cari fură neîntrerupte și în unele puncte luau proporțiunea unei adevărate ovațiuni. Tot în acest sens se exprimă Correio da Manha, Jornal da Noite, A. Capital etc. etc., despre distinsa primadonă română.

Român premiat în Paris. La ultimul concurs dela scoala de Belle-Arte din Paris, secția de arhitectură, tinerul român Negrescu a obținut prima medalie.

Tineri români la scoala de punți și șosele din Paris. „Telegraphul“ din București află cu bucurie, că la ultimul examen au fost admiși, în anul preparator al scoalei de poduri și șosele din Paris, doi tineri români: d-nii Constantin Dușescu și Cernătescu. Dușescu, care a fost cel dintâiu clasificat, urmează cursurile scoalei de poduri și șosele, cu o bursă de lei 3,000 pe an, lăsată de regretatul Vasile Paapa, celui mai bun elev eșit dela liceul din Ploesci, bursă obținută de dl Dușescu, în urma unui examen depus înaintea unei comisii numită de ministerul domeniilor, care s'a însărcinat de bună voie a conserva suma lăsată în acest scop și a o servi tinerului ce o va dobândi în condițiunile testamentului.

Principele Nicolae de Mingrelia are — precum spune „Pol. Corr.“ — înrudiți în corpul diplomatic din Viena, și anume soția ambasadorului persic, generalului Neriman Khan e născută princesă Dadian, dar' din linia armenică a casei, precând principele Nicolae e șeful familiei georgice. Sub-secretarul de stat în ministerul de externe al Turciei, Artin Dadian Efendi, un verișor de al soției generalului Neriman Khan, încă se ține de linia armenică a casei Dadian.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 26 Noemvrie n. În ședința confidențială a comisii pentru afacerile externe a delegațiunii ungare s'a autenticat raportul referentului Falk, în care se accentuează, că nici o putere n'are în Orient vre-un drept la o poziție privilegiată, care nu i-s'a rezervat expres în tratatul de Berlin. În momentul, în care față cu Bulgarii s'ar comite o vătămă directă a tratatelor, interesul acelora ar deveni interes european. Raportul recomandă luarea inițiativei spre regularea uniunii Bulgarietii cu Rumelia-de-Ost pe cale legală, pentru-ca cestiunea bulgară să se încheie. Cu privire la raportul monarhiei cu Germania, raportul acceptază exoseul contelui Kálnoky. Ungaria dorește pace, în cazul extrem însă ea este gata a aduce ori-ce jertfă. În discușiune contele Andrássy a ținut un discurs mai lung față cu afirmațiunea, că Ungaria are poște șoviniste, și accentuează, că nici Ungaria, nici Cislaiania nu dorește războiul, ambele părți ale monarhiei dorește pacea, dar' cu scutul lor și al intereselor lor. Nici Germania nici Austro-Ungaria n'au o politică agresivă. Interesul Austro-Ungariei pretinde să nu fie încungiuată de Rusia și dela meadă-și. Rusia nu poate aștepta nici un sprigin dela meadă-și: Sârbia, România și Bulgaria sunt deja independente, și nu mai pot spera nimic din partea Rusiei, ci mai virtos au de a se teme de primejdiura libertăților lor, de aceea n'ar fi în interesul Rusiei o politică agresivă, ci numai o politică conservativă și abstinentă.

Sofia, 26 Noemvrie n. Gadban-Pașa a sondat regența în ceea-ce privește candidarea principelui de Mingrelia; regența a dat un răspuns încungiuător. După rapoartele unanime candidarea principelui de Mingrelia întimpină în Bulgaria mare rezistență.

Paris, 26 Noemvrie n. Pentru incidentele ce s'au ivit, camera intenționează să pună Sâmbătă cestiunea de cabinet.

Berlin, 26 Noemvrie n. Raportul de motive al proiectului militar justifică mărirea statului present al armatei îndrumând la condițiunile dezvoltării ale instituțiunilor de armată ale Franciei și Rusiei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 3 Februarie a. v. imobilele lui Lazar Ruben și soții decătră trib. reg. din Cluj.
— 9 Februarie a. v. imobilele lui Ioan Nemeș decătră jud. cerc. din Madoș.
— 30 Noemvrie a. c. imobilele lui Lazar Beczö, decătră trib. reg. din Chezdi-Oșorheiu, în comuna Mătișfalău.
— 23 Decemvrie a. c. imobilele lui Balint Boros decătră trib. reg. din Sătmar-Nemethi.

Extrase bisericesco-scolare.

Posturi vacante.

— Postul de paroch gr.-or. imbinat cu postul de învățător în Troiaș (diecesa Aradului) cu următoarele emolumente: o sesiune pământ de deal, o grădină parochială, birul preotesc dela 80 numere de case, scotindu-se de număr câte o măsură de cucuruz sfărmat, și stolele îndatinate. Salariul învățătoresc e: 192 fl. în bani, 10 orgii de lemne, 8 jugere pământ la deal — parte arător, parte pădure, și quartir cu grădină. A se adresa până la 23 Noemvrie v. la protopresbiterul respectiv, Vasile Belș în M.-Radna.

— Postul de învățător gr.-or. în St.-Mihail-român cu următoarele emolumente: 1) Quartir liber cu 1/2 grădină intravilană, 2) în bani 150 fl. v. a., 3) pentru conferențe 10 fl., 4) pentru paușal de scris 6 fl., 5) 40 meți de grâu, 6) 32 meți cubici de lemne, din cari este a se încălzi și scoala, 7) un extravilan de 300° și două jughere pământ arător clasa I. — A se adresa la comitetul parochial gr.-or. în Parăcz (comitatul Timișului) până la 30 Noemvrie v.

Economic.

Târgul de râmători în Steinbruch. In 24 Nov. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 39.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușori 41.— cr. până 42.— cr., marfă țerânească, grea 38.— cr. până 39.— cr., de mijloc 39.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până 40.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 24 Noemvrie st. n.
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (tângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.50 până 8.80, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.50 până 8.85, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 8.85.
Săcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.60. (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 7.80; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.20 până 10.—

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 12 Noemvrie 1886.

Table with columns: Vândătorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libro, prețul lei în aur. Includes entries for wheat, barley, and other grains.

Bursa de Budapesta

Table of market rates for Budapest, including gold, silver, and various currencies like the Austro-Hungarian crown and the Russian ruble.

Bursa de Viena

Table of market rates for Vienna, listing various commodities and their prices, such as gold, silver, and different types of flour.

Cursul pieței din Sibiu

Table of market rates for Sibiu, showing prices for various goods like Romanian money, Turkish lire, and Russian rubles.

Bursa de București.

Table of market rates for Bucharest, including official rates and prices for various commodities like gold, silver, and different types of flour.

Concurs.

Postul de notar comunal în comuna Gurariului, devenind prin abdicare vacant, pentru împlinirea aceluia se escrie concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

- 1. Salar anual 400 fl.
2. Nefind adjunct notarial încă un ajutor de 100 fl.
3. Bani de quartir 60 fl.
4. Relut de lemne pentru încălzirea cancelariei 84 fl.
5. Relut de lumini 10 fl.
6. Pentru administrarea și manipularea dărilor.
7. Pentru lucrări private taxele provăute în tariful existent.

Aceia, cari doresc a obține acest post, sânt deci provocați a-și înainta rugărilor lor instruite cu dovadă despre calificațiunea legală cel mult până în 20 Decemvrie a. c. subscrisului.

Săliște, în 22 Noemvrie 1886.

Pretorul suprem al cercului.

1273/86.

[363] 2-3

Licitațiune minuendă.

Din partea subscrisului notar cercual se face cunoscut, că cu auctoritatea comitatensă din Arad cu decisul 71/85 pentru edificarea desnou a casei notariale și a cancelariei a aprobat 7157 fl. 92 cr.

Licitațiunea minuendă se va efectui în cancelaria notarială în Șicula în 10 Ianuarie 1887 la 9 oare dimineața.

Pe când întreprindătorii sânt poftiți cu acel adaus: că condițiunile de întreprindere până la ziua prescrișă se pot vedè în cancelaria notarială în oarele oficioase.

Șicula, în 19 Noemvrie 1886.

Nicolau Caba,
notar cercual.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-săs., Regh.-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Uniedoară, and Uniedoară-Simeria (Piski).

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.